

Gymnastik

Den frivilliga gymnastiken i modern mening är en relativt ung företeelse med blott några decennier bakom sig. Utrymmet medger icke en historisk skildring av utvecklingen och dessa rader syftar blott till att ge en översikt av gymnastiksektionens arbete under de gångna 38 åren.

Det var nämligen 1928, som folkskolläraren Oscar Jonsson tog och samlade de första gymnasterna i Kyrkefalla.

På 30-talet präglade Svenska gymnastikförbundet mottot »Gymnastik åt alla». Detta motto lyckades göra klart för många, att den frivilliga gymnastikens främsta uppgift var att få ut själva övandet av gymnastik till så många som möjligt.

I dagens bilsamhälle borde mottot förnyas.

En gymnastiksektions främsta uppgift har varit och är fortfarande att skapa nya möjligheter att delta i motionsgymnastiken. Här för fordras framför allt att man skapar fram nya lokaler för övningarnas bedrivande, nya och flera ledare för övningarna och genom propaganda skapar ökat intresse för och deltagande i gymnastikövningar.

Dessa arbetsuppgifter är alltjämt sektionens.

Men låt oss se tillbaka på sektionens verksamhet, dess ledare och gymnaster.

Åren 1933—1946 stod E. Arelid som ordförande och ledare för sektionens verksamhet. Huvuddelen av denna verksamhetstid beskrevs utförligt i minnesskriften 1941, utgiven med anledning av klubbens 25-årsjubileum. Men låt oss erinra om några milstolpar under denna tid.

1935 anslöt klubben sig till Västergötlands Gymnastikförbund och detta innebar ett uppsving för sektionens verksamhet.

Första arbetsåret var endast en manlig avdelning i arbete och sammanlagt 600 övningsbesök redovisades.

Men verksamheten skulle få enbetydande omfattning.

1939 redovisades 3 avdelningar med 2.010 övningsbesök, därav en kvinnlig.

1941 var övningsbesöken 2.182 och 81 st. gymnaster deltog.

1943 belade klubben åttonde plats bland förbundets 170 föreningar med 2.280 övningsbesök.

Under år 1944 var 5 avdelningar i arbete med 124 gymnaster och 2.709 övningsbesök.

För att stimulera deltagandet och som ett led i folkspänstpropagandan infördes 1941 av Svenska Gymnastikförbundet det s.k. spänstmärket, och redan första året tilldelades 41 gymnaster detta märke.

Intresset för mer avancerad gymnastik tycktes ha vaknat detta år, ty under hösten 1941 avlade 22 gymnaster truppmärket.

Kvinnliga märkestruppen 1955.

1939 var ett märkesår i den svenska gymnastikens historia man firade 100-årsminnet av den svenska gymnastikens fader. P. H. Ling.

På vår ort uppmärksammades minnesåret genom att Tibro-gymnasterna gav en första uppvisning i godtemplarlokalen. Under dessa första år utnyttjades Smulebergsskolans gymnastiksal för sektionens övningar. Denna lokal upplåts för 50 öre per övningskväll, 1942 betalades 1 kr per kväll.

Kommunen hade funnit att sektionens verksamhet borde stödjas och 1943 beviljade fullmäktige i Kyrkefalla det första bidraget på 200 kr. Av Riksidrottsförbundet fick man ett anslag på 100 kr till hyra. År 1947 övertog Yngve Andersson ordförandeklubban av E. Arelid och överlämnade densamma vid årsmötet 1964 till Ingvar Johansson.

Gymnastikintresset har alltid varit stort inom kommunen, men sektionens möjligheter att tillgodose detta intresse har stundom varit mycket vanskligt på grund av lokalsvårigheter.

Gamla årsberättelser talar om detta ständiga bekymmer, som sektionens ledning brottats med fram till 1961, då enhetsskolans gymnastiksal stod färdig att tagas i bruk.

1944 hade antalet barn ökat inom kommunen, så att Smulebergsskolans gymnastiksal måste apteras till lektionssal och gymnasterna blev utan övningslokal. Under årens lopp har sedan övningarna genomförts i många olika lokaler, bl. a. Ulferts fabrikslokal, Erikssons skjortfabrik, rotundan i Folkets park, Riksbyggens fritidslokal, Oscarias lunchrum med flera.

Intresset för frivillig gymnastik hölls vid liv trots lokalsvårigheter och mycket stora övningsbesöksiffror under vissa år redovisas, som t.ex. år 1948 2.500, år 1950 2.045, år 1951 1.981, år 1952 1.500, år 1956 1.579.

Kvinnliga märkestruppen 1955

Manliga motionstruppen 1965.

Sedan den nya gymnastiksalen vid Centralskolan tagits i bruk har besöksiffrorna stigit.

1961 redovisades 2.427 besök, 1962 3.210, 1963 3.094 och 1964 3.384.

År 1965 har 450 gymnaster deltagit med 7.220 övningsbesök, här är även fotbollsspelarnas träningsgymnastik inräknad. Detta är den största anslutningen som varit i klubbens 50-åriga tillvaro. 9 avdelningar har varit i verksamhet, därav 2 manliga, 2 kvinnliga, 1 pojk, 1 flick och 3 barngrupper. Klubben har 9 st. instruktörer.

Det stora intresset för gymnastik har också avspeglat sig i gymnasternas medverkan vid uppvisningar. Förutom tidigare omnämnda uppvisning 1939 bör här erinras om två mycket uppskattade uppvisningar, 1944 av de kvinnliga gymnasterna i Idrottsparken och »Stadsparken». 1953 genomförde de kvinnliga gymnasterna uppvisningar i Idrottsparken och Hörnebo. Samma år deltog 20 st. kvinnliga gymnaster i Västergötlands Gymnastikförbunds uppvisningar i Tidaholm. 1956 deltog 15 kvinnliga gymnaster i förbundets uppvisningar i Alingsås. Toppen för de kvinnliga gymnasterna var väl när de fick delta i den stora uppvisningen på Stockholms Stadion i samband med drottning Elizabeths besök, och ryttarolympiaden, här deltog 13 st

Det kan i detta sammanhang erinras om att två av sektionens flitigaste gymnaster redan åren 1944 resp. 1951 avlade prov för truppmärket i guld resp. guld med emalj. Gymnasterna var Y. Andersson och Margit Bjärkling.

Under årens lopp har många diplom, spänst- och truppmärken erövrats, flitplaketter i guld av Y. Andersson 1965.

Vad som ovan sagts kring verksamheten har talat sitt tydliga språk om de svårigheter med vilka sektionen brottas. Utan ett entusiastiskt stöd från de olika avdelningarnas ledare hade detta inte gått. Det torde vara plats att här erinra om deras stora insatser och vill då särskilt erinra om sådana namn som E. Arelid, G. Persson, Y. Andersson och under senare år Inger Andersson och Olle Bergsten.

En tillbakablick som denna får inte bli bara ett minnesepos utan måste stimulera de krafter, som nu tagit vid. Gymnastik särskilt motionsgymnastik — måste bli var Tibrobos egendom. Det är vår förhoppning att Ingvar Johansson, som nu leder sektionens verksamhet även i fortsättningen kommer att arbeta på samma föredömliga sätt som hitintills, till gymnastikens fromma och att sektionen för denna sin insats erhåller kommunens stöd i minst samma omfattning som tidigare.